

frem, om end fra anden Side, at Hartkornet ikke er i Stand til at bære denne Byrde. Man siger, man er bleven ved at læsse paa Hartkornet, og der kommer en Grænse, hvor man ikke kan længer. Jeg tror dog, at de finansielle Virkninger af denne Lovs Anvendelse paa Agerbruget ikke ville være i Stand til at forhøje Byrderne paa Hartkornet i nogen synderlig søelig Grad. Dertil kommer jo, at derjom man ikke faar disse Arbejdere ind under Forslaget, og Ulykften rammer dem, kommer man til at forsørge dem alligevel, og det bliver da væsentlig Landbruget, der kommer til at udrede disse Udgifter. Det er jo nemlig saa, som den ærede sidste Taler fremhævede, at Forskellen er den, at ved at gaa denne Vej holder man de paagældende, som ere komne til Skade, uden for det offentlige Fattiggæsen; gør man ingen Ting for dem, ere de nødte til at komme ind under det. Der sker ikke saa mange Ulykker i Landbruget, som der sker i Industrien, og derfor ville Udgifterne ikke blive saa store. Men for den enkelte Arbejder i Landbrugets Tjeneste, som kommer til Skade under Udførelsen af sit Arbejde, er det en ringe Trøst, at der ikke der sker saa mange Ulykker i det hele taget, og derfor maa han finde sig i, at der ikke er gjort noget for ham, medens der derimod er gjort noget for Arbejdere, der arbejde i andre Retninger. Jeg kan heller ikke se rettere, end at der er adskillige Arbejder i Landbrugets Tjeneste, som ere ret farefulde, og der er for mig noget utiltalende i, at de Arbejdere, som arbejde i Landets Hovederhverv, skulle vide, at de ere mindre heldigt stillede i saadanne Tilfælde end de, der arbejde i andre Erhverv.

Der er adskillige Enkeltheder, som jeg tror trænge til noget Eftersyn, men jeg skal ikke komme ind derpaa ved denne Lejlighed. Jeg venter ikke, at Forslaget gaar igennem uden Udvalg, og i Udvalget vil der jo blive Lejlighed til at tage Enkelthederne op. Jeg skal slutte med at sige, at skønt jeg kunde ønske dette Forslag mere gennemgribende, og skønt jeg i flere Henseender vilde have foretrukket det Forslag, som blev vedtaget for 7 Aar siden af dette Ting, saa hører jeg dog og har altid hørt til dem, der sige, om ikke „vi maa tage, hvad vi kunne faa“, saa dog „kunne vi saa noget, som er et virkeligt Fremskridt, bør vi tage det, selv om vi ikke derved naa at faa vore vidergaaende Ønsker opfyldte“. Jeg vil derfor ogsaa stemme for denne Lov, men kun gøre det med en vis Beslagelse over, at den ikke i fylldigere Omfang løser den Opgave, som foreligger.

Formanden: Da Tiden er fremrykket og der endnu er indtegnet 4 Talere, anser jeg det for rigtig at afbryde Forhandlingerne her og fortsætte dem i Morgen.

Jeg skal saa angibe Dagsordenen for Mødet, som afholdes i Morgen, Fredagen den 5te Marts Kl. 1 $\frac{1}{2}$. Dagsordenen er da:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Arbejderes Forsørgelsestrav efter Ulykkestilfælde under Arbejdet.

2) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Odense, Randers og Aarhus.

3) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Frednings- og Ordensbestemmelser for Fiskeriet i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsende Farvande.

4) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Begunstigelser for landøkonomiske Forstudsforeninger.

Mødet hævet Kl. 4.

Otte og tredivte Møde.

Fredagen den 5te Marts 1897, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved Skrivelse af Gaars Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Stempelfrihed for Huslejekontrakter ved-